

Προσκύνημα στους Ἁγίους Τόπους

Ἐμπειρία Ζωῆς Αἰωνίου

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, μία ομάδα 45 προσκυνητῶν ἐκ τοῦ εὐλαβοῦς Ποιμνίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Δικαιοδοσίας ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὸν Πύργο Ἡλείας κ.ά., ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, ἀξιώθηκε νὰ ἐπισκεφθῆ προσφάτως τοὺς θεοθαδίστους Τόπους καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὰ σημαντικώτερα μνημεῖα τῆς Πίστεώς μας.

Στοὺς προσκυνητὰς συμπεριλαμβάνονταν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κ. Γεώργιος, δύο Ἀδελφοί, ἓνας Μοναχὸς καὶ ἓνας Δόκιμος, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, καὶ δύο Μοναχὲς ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

* * *

Ἀναχωρήσαμε ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς, 15.10.2007 ἐκ.ῆμ. καὶ ἐφθάσαμε στὸ Κάιρο τῆς Αἰγύπτου τὴν πρωτὰ τῆς Δευτέρας, 16.10.2007 ἐκ.ῆμ.

• Ἀπὸ τὸ Κάιρο, ἀρχὴν τοῦ Προσκυνημάτος μας, ταξιδεύσαμε ὀδικῶς γιὰ τὸ Σινᾶ, ἀφοῦ περάσαμε κάτω ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα, ὅπου προσκυνήσαμε στὸ γυναικεῖο πλῆον (ἐδῶ καὶ 30 περίπου χρόνια) Μετόχι τῆς Φαράν.

Στὴν Μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης προσκυνήσαμε μεταξὺ ἄλλων τὸν τόπο τῆς Φλεγομένης Βάτου στὸ ὁμώνυμο Παρεκκλήσιο ἀνυπόδητοι, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Μωυσῆ, καθὼς καὶ τὰ χαριτόβρυτα

Λείψανα τῆς Πανευφήμου Νύμφης τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

- Τὴν Τρίτη, 17.10.2007 ἐκ.ἡμ., σὺς 2:30 π.μ. ξεκινήσαμε τὴν ἀνάβασι πρὸς τὴν Ἁγία Κορυφή, ὅπου ὁ Προφήτης Μωυσῆς συνωμίλησε μὲ τὸν Θεὸν καὶ εἶδε τὴν Δόξαν Αὐτοῦ...

Ἄργότερα, ἀναχωρήσαμε ὀδικῶς γιὰ τὸ Ἰσραὴλ διὰ μέσου πάντοτε τῆς ἐρήμου, ἀκολουθοῦντες τὴν Νεκρὰ Θάλασσα. Τὸ ἀπόγευμα, ἀνέβημεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

- Τὴν Τετάρτη, 18.10.2007 ἐκ.ἡμ., ἐπισκεφθῆκαμε τὰ ἐξῆς ἱερὰ Προσκυνηματα:

Ἐντὸς τῶν Τειχῶν τῆς Ἁγίας Πόλεως πρωτίστως καὶ κυρίως τὸν Πανίερο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου προσκυνήσαμε τὸν Φρικτὸ Γολγοθᾶ, τὸν Λίθον τῆς Ἀποκαθλώσεως, τὸν Πανάγιο Τάφο τοῦ Κυρίου καὶ τὰ ὑπόλοιπα Παρεκκλήσια, τὴν Ὁδὸ τοῦ Μαρτυρίου, τὴν Φυλακὴ τοῦ Χριστοῦ κ.ἄ.

Ἐκτὸς δὲ τῶν Τειχῶν, τὴν Γεθσημανῆ, ὅπου ὁ Τάφος τῆς Ὑπερευλογημένης Παναγίας μας καὶ ἡ ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Ἱεροσολυμιτίσης, τὸν τόπον τῆς Προδοσίας, τὴν Ἁγία Σιών, ὅπου τὸ Ὑπερῶν τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τῆς Ψηλαφήσεως τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, τὴν Ἀνάληψι, τὴν ρωσικὴ γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, ὅπου φυλάσσονται τὰ ἱερὰ Λείψανα τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Ἐλισάβετ καὶ Βαρβάρας, ὡς καὶ τὴν Μονὴ τῆς Ὁσίας Πελαγίας.

- Τὴν Πέμπτη, 19.10.2007 ἐκ.ἡμ., ἐπισκεφθῆκαμε βορειοανατολικά τὸ Ὅρος Θαβῶρ, ὅπου προσκυνήσαμε τὸν τόπον τῆς Θείας Μεταμορφώσεως στὴν ὀμώνυμο Μονή, τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, τὴν Ναζαρέτ, ὅπου ὁ τόπος καὶ ὁ Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τὴν Τιβεριάδα καὶ τὸν Ἰορδάνη ποταμὸ, ὅπου ἐγίνε καὶ τὸ καθιερωμένο βάπτισμα τῶν προσκυνητῶν.

- Τὴν Παρασκευή, 20.10.2007 ἐκ.ἡμ., προσκυνήσαμε στὴν Μονὴ τῶν Ποιμένων, στὴν Βηθλεέμ, ὅπου ἡ περίφημη Βασιλικὴ τῆς Ἁγίας Ἐλένης ἡ μοναδικὴ ἐκ τῶν 365 Ναῶν ποὺ ἐκτίσε ἡ Ἁγία στοὺς Ἁγίους Τόπους τὴν ὁποίαν δὲν κατέστρεψαν οἱ Πέρσες τὸ 614. Ἐκεῖ, προσκυνήσαμε τὸ Σπήλαιον ὅπου ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς μας.

Κατόπιν, ἐπισκεφθῆκαμε τὶς Μονὲς τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου («Κατὰ Μόνας»), τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τὸ ρωσικὸ γυναικεῖο Μοναστήρι τῆς Ἀναλήψεως στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν.

- Τὸ Σάββατο, 21.10.2007 ἐκ.ἡμ., προσκυνήσαμε στὴν Μονὴ τοῦ Χοζεβᾶ, ὅπου μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ ἄφθαρτο ἱερὸ Λείψανον τοῦ νέου Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρουμάνου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ Ἀσκητοῦ († 1960), στὸ Σαραντάριον

(«Ὁρος τῶν Πειρασμῶν»), σὴν Μονὴ τοῦ Ζακχαίου (Ἱεριχώ), στὸ Μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, σὴν Μονὴ τῶν Ἁγίων Μάρθας καὶ Μαρίας, καὶ στὸν Τάφον τοῦ Ἁγίου Λαζάρου τοῦ Τετραήμερου σὴν Βηθανία.

Τὸ μεσονύκτιον, παρακολοῦθήσαμε τὸν Ὁρθρο καὶ τὴν ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς στὸν Πανάγιον Τάφο.

- Τὴν Κυριακὴ, 22.10.2007 ἐκ.ήμ., προσκυνήσαμε πάλι στὸν Πανίερο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως καὶ στὸν Τάφο τῆς Παναγίας μας σὴν Γεθσημανῆ. Ἐπισκεφθήκαμε ἐπίσης τὴν Μονὴ τῆς Μεγάλης Παναγίας, ὅπου ὁ Τάφος καὶ τὸ Ἀσκητήριον τῆς Ὁσίας Μελάνης, τὴν Μονὴ τῆς Παναγίας Σεϊντανάγιας, τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου κ.ἄ.

Τὴν νύκτα, στὸν δρόμο πρὸς τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Τὲλ Ἀβίβ, προσκυνήσαμε στὸν μεγαλοπρεπῆ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου σὴν Λύδδα, ὅπου ὁ Τάφος καὶ ἡ Ἄλυσίδα τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ τμῆμα τῶν ἱερῶν Λειψάνων του.

- Τὸ πρωῖ δὲ τῆς Δευτέρας, 23.10/5.11.2007, ἀφίχθημεν, σὺν Θεῷ, ἀεροπορικῶς σὴν Ἀθήνα.

* * *

Ἐπιστρέφοντες, ὅλοι οἱ προσκυνηταὶ ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην τους πρὸς τὸν Ἅγιον Θεόν, ὡς καὶ πρὸς τοὺς ὑπευθύνους τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Προσκυνηματος Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο καὶ τὸν βασικὸ ὀργανωτὴ αὐτοῦ Ἀρχιμ. π. Γρηγόριο Ἀγιοκυπριανίτη ἀπὸ τὸν Πύργο Ἡλείας.

Μᾶς ἐντυπώσασε βαθειὰ ἡ αὐταπάρνησις, ἡ ὑπομονὴ καὶ ὁ ζήλος τῶν Πατέρων καὶ Μητέρων, τῶν διακονούντων στὰ Ἱερὰ Προσκυνηματα, ὡς καὶ οἱ παρακλήσεις τους νὰ τοὺς ἐνισχύουμε διὰ τῆς προσευχῆς μας, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐπισκέψεις Ἑλλήνων πιστῶν...

Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἐξέφρασαν αὐθόρμητα καὶ εἰλικρινὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τους γιὰ τὸν πνευματικὸν μας Πατέρα καὶ Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸν καὶ τὸ ἔργον του.

Ὡς πρὸς τὴν προσωπικὴν ἐμπειρία τῶν πιστῶν προσκυνητῶν, ὁ κάθε ἓνας ἔλαβε πείραν «καθὼς ἠδύνατο» τῆς ἀλλοιώσεως, τὴν ὁποίαν περιέγραφε ἑναργῶς τὸ 1991 ὡς προσκυνητῆς, ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης καὶ νῦν Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός:

«Κάθε τόπος ἦταν ἓνας κρουνὸς ἀκτίστου Χάριτος καὶ μιὰ πηγὴ ἀνακαινισμοῦ ψυχῆς καὶ σώματος. Ἄλλὰ βεβαίως στὸν φρικτὸ Γολγοθᾶ καὶ στὸν Ζωοποιὸ Τάφο τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ τόσο πολὺ σὲ μαγνήτιζε, σὲ ἀλλοίωνε καὶ σὲ συνέτριβε καρδιακῶς ἡ Χάρις τοῦ γλυκυτάτου Νυμφίου μας, ὥστε εἶχες τὴν αἴσθησι, ὅτι ἔπινες ἀκόρεστα ἀπὸ τὴν νοερὰ καὶ ζωοδόχον πηγὴ τῆς ἀχράντου πλευρᾶς τῆς Ἐσταυρωμένης Ἀγάπης...

Μετὰ ἀρχίζει ἓνα ἱερὸ μαρτύριον τῆς καρδιάς: ἔχει πληγωθῆ ἡ καρδιά

ἀπὸ τὴν Χάρι τῶν Ἁγίων Τόπων τόσο βαθιὰ, ὥστε δὲν ἀποτελοῦν Αὐτοὶ γιὰ τὸν εὐσεβῆ ἀπλῶς μιὰ ὠραία ἀνάμνησι πὸν προξενεῖ συναισθηματικὴ συγκίνησι, ἀλλὰ μιὰ προσωπικὴ βίωσι τῶν μεγάλων καὶ σωτηρίων γεγονότων τῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς τοῦ Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ μας...

Μὲ τὸ ἱερὸ Προσκύνημα στὴν Ἁγία Γῆ ὁ κάθε πιστὸς συνειδητοποιεῖ βαθύτερα, ὅτι ὀφείλει μὲ τὴν καθαρτικὴ καὶ ἀνακαινιστικὴ Χάρι τοῦ Θεοῦ Παρακλήτου νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς ἕνας ἅγιος τόπος, μιὰ ἁγία γῆ, ὅπου θὰ ἀναπαύεται ὁ Πανάγιος Τριαδικὸς Θεός...».

(Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 241/Μάρτιος-Ἀπρίλιος 1991, σελ. 296-297).

Ἐποχαιρετίζων τοὺς πιστούς, ὁ Θεοφ. κ. Ἀμβρόσιος εὐχήθηκε σὲ ὅλους ὅπως ἡ ὠφέλεια καὶ ἡ Χάρις πὸν ἀπεκόμισαν ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Προσκύνημα, νὰ ἀποδοῦν διώματα μετανοίας καὶ πνευματικῆς ἐργασίας.

† Ἀδ. Σεραφεῖμα Μοναχὴ
Ἁγιοαγγελίτισσα